

ואחרי כל הדברים והאמת האלה רשמתי לי בגליון הספר „חדושי מרן רי"ז הלוי" עה"ת פ' מטות על התיבות „מש"כ המנחת ^{חריז} חינוך" — דהיינו במצוה רס"ה [דלא כמש"כ הוא עצמו במסקנת דבריו הקדושים במצוה רס"ג אות י"ג].

והשי"ת יאיר עינינו במאור תורתו הקדושה והטהורה אשר היא לנו העוז והאורה. ^{אנשי החכמה}

[יום ג' מטו"מ כ"ד תמוז תשמ"ז]

ונתכבדתי בתשובה על הנ"ל מכבוד הדר"ג מו"ר שליט"א, וזה לשון המכתב:

רוב שלוי וברכה וכט"ס למע"כ ידידי היקר הרב הגאון הנעלה חו"ב סיוע"ה וכו' מוהר"ר משה מרדכי הלוי שליט"א שולזינגר

אחרי הברכה ודשה"ט בכל הכבוד הראוי, מכתביו הגיעוני ומה שהק' על מש"כ...

כוונתו של אאמו"ר הגה"ח זצוק"ל בספרו עה"ת פ' מטות במש"כ מדברי המנ"ח דבטומאה שאין הנזיר מגלח עלי' שאין חייבין עלי' על ביאת מקדש כל איסורה הוא רק מדרבנן עכ"ד, היינו דעל ביאת מקדש הוי כל איסורה רק מדרבנן [ולא כמו שהבין במכתביו דר"ל דכל הטומאה הוי ^{אנשי החכמה} מדרבנן] וכ"ה במנ"ח מצוה שס"ג [וז"ל שם הכלל דכל טומאה שאין הנזיר מגלח וכו' ונכנס למקדש אינו חייב כלל מה"ת וכו' ופשוט דמדרבנן אסור לכנוס רק מה"ת מותר וכו' יעו"ש, אף שאינני זוכר כעת אם לדברים אלו של המנ"ח נתכוון, אבל זה אני זוכר שאמר שהמנ"ח הוא במצוה שס"ג] וע"ז הוא דהק' על דבריו להוכיח דעכ"פ ישנו בזה איסור דאורייתא.

ובזה אחתום בברכה וברוב הוקרה וכבוד.

משולם דוד באאמו"ר הגה"ח
רשכבה"ג מרן יצחק זאב הלוי
זצוקללה"ה סאלאווייציק

ט"ו מנ"א התשמ"ז ירושלם ת"ו

* * *